

Sang

Chicago Store Ildebrand

Mel.: Mit elste Frankrig, dig Farvel jeg hyder,
Eller: Det er et Land, dets Sted er høit mod Norden

1. Hysterien fan ei onwile Maed-

I. Historien kan ei oppvise Mage

Fatten Hundred Aar til saadan Braude

Som man var Bidue til i disse Dage,

Den tredje al Modstand og Stromme Vand:

Der Glænnehavet blev af Stormen jaget,
Som var i Mørket om den næste Middag.

Det had sam Torden anstrengt knæet bæred

Der lob soll Lorben, gnadten, t
Die tyme tußind Hus blen adel zet

2. Af! hundred Tusind Mennesker husvilde
Det er for selve Taufen arueligt.

Dg. Massen lever nu af Gaver milde.

Vien, Gud sse lor, Amerika er rigt

Fra mange Steder kommer Hjelp i Masser

Af Mad og Klæder til Nødslidende —

Gud trøste den ubvre Arbeidsklassie

Snart kommer Vintren hold og bidende

3 To Hundred otti Tusind Sixle

3. De Quareb om Zijns Ghe-
schen i Stadens Staute Westerdel

Tavna i Glubens hämmne Venetien,
Da semti Tusind rum i Landet sygere.

Wise Sage Steal no Penner. Wierd ne

Da felleste dem den store Nød og Klage

Dni Tussinder som ser har Lyfzen højt

Guid trøste Alle i Ulykvens Dage,

De verfe dem me Mod og Virkef

Vol. 17:

V box 17:502

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20

0 mm

4. Chicago! Man din Afsle nu begræder —
D Støvet sank din Herlighed og Glæds!
Syd og Nord paa din Ruin man træder,
Hvor før var Mangt som fryded Sind og Sande;
Hvor før var Overslod af Mad og Drifte —
Der beder man om Brød og Drifteband —
Thi Ildens Tunger graadig Alt til slisse —
Dit Tab min Ven kun lidt beskrive kan.

5. To Millioner Bushels Hvede brændte,
Dg femti Millioner Lumber-Tød,
Dg otti Tusind Tons af Kul antændte,
Som brænder end trods Band i Overslod —
Halv Hundred Millioner Dollars Læder,
Dg andre Varer i ubhyre Skof!
Men meget faar man nu fra andre Steder;
Men meget trænger nu den store Flod.

6. Chicago! Kjæmpestad blandt Unionens Steder!
Du var som et Bidunder i vort Land;
Fra Øst og Vest, fra Syd og Nord din' Glæder
Dg Lykke lokked Mange til din Strand.
Nu strømmer man fra dig til andre Steder;
Med Haab om Lykke eller Levebrød —
Til Afsked Mange sulker, sorger, græder,
Og frygter hart for Wintersorg og Nød.

7. Chicago! o, du har dog mange Brøve,
Som viter Sympati for dig, din Nød,
Til Fattige uddeles mange Gaver,
Til Hungrike uddeles meget Brød,
I mange Kirker paa din Vesterseite,
Er Bethel, Engelnus og Fattighjem,
Hvor Mand og Kvinder, som Guds Engle blide
Opparter Alle, som vil føge dem.

8. Chicago! o du har dog mange Venner,
Som hjælpe kan og vil i denne Nød.
Fra mange Steder, hvor man enden hønder,
Hørjendes Pengehjælp til Hus og Brød.

Og Tusinder tiltrænger saare Huset,
Snart kommer Vintren streng og fold og lang.
Man haaber snart faa ryddet op i Grusset,
Og Tusind Hænder er alt sat i Gang.

9. Gud se i Maade ned til den Ulykke,
Som rammet har vor Stad i denne Tid!
Af! saare Mange hærdt den monne trykke,
Forspildt er Manges mangeaarlig Glid!
Gud hjælpe dem, som Hjælpen nu vil føge —
Gud troste dem som han kun hjælpe kan —
Gud lønne dem, som Hjælpen vil forøge —
Gud se i Maade til vor Stad og Land!

10. Man haaber at Chicago vil sig reise,
Som Phönix af sin Afske sjælen og sjær!
Man haaber snart se Staden atten kneise
Som Kjæmpen paa den vestre Himmelsphær —
Man haaber Folket frygter Herrens Domme,
At Straffen følger Synderen i Hæl.
Guds Maade evig følge skal de Fromme!
Han gav og tog, lovsyng Immanuel!

En Maaned efter Branden.

11. Nu har man atten reist en Masse Hytter,
Og Huse paa den nye afbrænde Grund,
Og Tusinder Husvilde glad indflutter,
Og taffer Gud for Ly og rolig Blund;
Men af, det bliver hærdt i Wintertiden,
Kor dem, som er opført i Lykvens Skjød
Og værre om Fortjenesten blir lidet,
Og de maa mangle Klæder, Kul og Brød.

12. Thi Rygtet om Chicago „Sterebranden”,
Har løftet mange Fremmede derhen;
Thi mange Penge tjenes der med Haanden —
Og dobbelt Murer og Tømmermænd —
Men Kalken fryser snart, og hærdt er Grusset,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Dg gaar det sent — saa bliver "Bæsen" vred,
Men Bintren jager snart dem ind i Huset —
Dg naar det bliver fuldt — gaar Lynnen ned.

13. Men endnu vrimler der som Myretuer
Paa Huse og Ruiner fjerent og nær —
Mens foldesærdig Mure staar og truer
Gubver som vever komme dem for nær —
Det er icke blandet Syn af Sorg og Glæde,
At se den Kamp mod Skæbniens haarde Slag,
Dg mangt et følsomt hjerte Diet væder,
Bed Mindet om Ghilagos Fire-Dag.

14. Stor Sorg der er blandt Venner og blandt
Frænder
Som tabte mange i den store Brand,
Og mange Lig er fundne som man fjender,
Og mange som man ei gjensfende kan —
To hundred sandt sju Død i Flammehavet,
Kun hundrede og ti gjensfundne er,
Og Resten blandt Rummer er begravet,
Begravt af Slægt og Venner, færnt og nærlig.

15. Af! gneelig er alle de Ulykker
Som rammet har Amerika i Aar! —
Tillands og Vands og Mange haardt det tryffer,
Dg. Mange lidet Bod for Skaden faar,
Thi Assurancevigt og faa Precenter,
En Dagens Thema blandt det arme Folk.
Gud styrke dem, som hjælp fra ham nu venter,
Gud signe den som er i Nod en Tolk!